

Sygn. akt III U 610/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Przemysłu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anna Kicman

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Maziarczyk - Kotwica

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2015 r. w Przemysłu

na rozprawie

sprawy S. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o ustalenie wysokości świadczenia

na skutek odwołania S. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 3 czerwca 2015 r., **znak:**(...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 610/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 października 2015 r.

Decyzją z dnia 3 czerwca 2015 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., od dnia 1 lipca 2015 r., tj. od najbliższego terminu płatności świadczenia zmniejszył wysokość pobieranej renty. Wysokość renty od 1 lipca 2015 r. wynosi 990,87 zł.

Świadczenie zostało zmniejszone o kwotę 318,42 zł z tytułu nienależnie pobranego zasiłku z Wydziału Zasiłków (zapis ten został dokonany ręcznie).

Od 1 lipca 2015 r., po odliczeniu zaliczki na podatek odprowadzany do urzędu skarbowego oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne, wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 528,27 zł.

W podstawie prawnej decyzji powołano ogólnie przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.).

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła w dniu 7 lipca 2015 r. wnioskodawczyni S. G., zaskarżając ją w całości i wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy organowi rentowemu do ponownego rozpoznania przy jednoczesnym stwierdzeniu wydania decyzji

z naruszeniem prawa; zwrot na rzecz wnioskodawczyni kosztów postępowania.

Na uzasadnienie swojego stanowiska wnioskodawczyni podała, że nie zgadza się z decyzją ZUS, gdyż organ rentowy nie wskazał i naleźycie nie uzasadnił w treści decyzji, z jakiego tytułu wnioskodawczyni jest zobowiązana do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, a także jakiego świadczenia dotyczy decyzja. Organ rentowy nie uzasadnił wysokości wskazanej do potrącenia kwoty i nie określił, za jaki okres domaga się zwrotu spornego świadczenia i z czego wynika wysokość wskazanej do potrącenia kwoty, a nadto, jak długo będzie ona potrącana. Zaskarżona decyzja nie stwierdza, na jakiej podstawie została wyliczona kwota, o którą zostanie zmniejszona renta z tytułu potrącenia. Wnioskodawczyni zakwestionowała orzeczenie dopisane ręcznie do decyzji o potrąceniach w kwocie 318,42 zł miesięcznie, gdyż w jej ocenie świadczenie rehabilitacyjne przyznane zostało za inny okres niż prawo do renty. Dodatkowo nie została ona naleźycie poinformowana przez ZUS, że będzie zobowiązana do jej zwrotu, jako świadczenia nienależnie pobranego. Zaskarżona decyzja jest zatem w swej treści wadliwa, nie rozstrzyga istoty sprawy i z tego powodu podlega uchyleniu. Prawidłowa decyzja, której treścią jest ustalenie wysokości świadczenia po jego zmniejszeniu, musi zawierać bowiem dokładne wyliczenie kwoty zmniejszenia oraz obliczenie konkretnej kwoty, jaką ubezpieczony otrzyma po dokonaniu takiego zmniejszenia, aby mógł

w prawidłowy sposób zapoznać się z jego treścią. Tylko w takim wypadku decyzja ustalająca wysokość świadczenia, w związku z zaistnieniem podstaw do jego zmniejszenia, spełnia przesłanki decyzji wymienionej w art. 83 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, określającej wymiar świadczenia z ubezpieczeń społecznych. W ocenie wnioskodawczyni należy uznać, że w zakresie ustalenia wymiaru tego świadczenia organ rentowy nie rozstrzygnął o istocie sprawy. Sam fakt pobierania świadczenia, które nie przysługiwało wobec istnienia okoliczności powodującej wstrzymanie wypłaty świadczenia bądź też zawieszenie prawa do świadczenia, nie przesądza

o obowiązku jego zwrotu. Za nienależnie pobrane świadczenia uważa się świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona

o braku prawa do ich pobierania. Pouczenia zamieszczone „standardowo” w decyzjach organu rentowego dotyczą wszystkich możliwych sytuacji.

W odniesieniu do konkretnego świadczenia pouczenie nie może być uznane za należyte, gdy przytacza jedynie przepis ustawy bez próby jego wyjaśnienia. W ocenie wnioskodawczyni w przedmiotowej sprawie powyższe okoliczności mają miejsce.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że decyzją z dnia 4 lutego 2014 r. wnioskodawczyni S. G. została zobowiązana do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 9 kwietnia 2013 r. do 26 listopada 2013 r. na kwotę 11.630,58 zł. Od decyzji tej wnioskodawczyni złożyła odwołanie, które Sąd Rejonowy w Przemyślu wyrokiem z dnia 1 kwietnia 2015 r., sygn. akt IV U 135/14 oddalił.

W związku z ustaleniem, że wnioskodawczyni nienależnie pobrała świadczenie rehabilitacyjne ZUS dokonywał potrąceń z renty z tytułu niezdolności do pracy – potrącenia zostały ustalone decyzją z dnia 2 stycznia 2014 r. Od tej decyzji wnioskodawczyni złożyła odwołanie m.in. w zakresie dokonywanych potrąceń na poczet nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego. Wyrokiem z dnia 15 grudnia 2014 r. sygn. akt III U 341/14 Sad Okręgowy w Przemyślu oddalił odwołanie w tym zakresie, stwierdzając w uzasadnieniu, że w decyzji z dnia 14 maja 2013 r.

o przyznaniu świadczenia rehabilitacyjnego wnioskodawczyni została uprzedzona, że w przypadku przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy świadczenie rehabilitacyjne będzie podlegało zwrotowi. Na mocy decyzji

z dnia 2 stycznia 2014 r. potrącono łącznie na poczet nienależnie pobranych świadczeń kwotę 5.911,93 zł, a zatem pozostało do zapłaty 5.718,65 zł i ze względu na zakończenie postępowania przed Sądem w sprawie decyzji z dnia 4 lutego 2014 r. o zwrocie nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego, wdrożono potrącenia obecnie zaskarżoną decyzją. Powołując się na treść przepisów art. 139 ust. 1 pkt 2 i art. 140 ust. 4 organ rentowy wskazał, że decyzja o zmniejszeniu wysokości renty o potrącenia

w wysokości 318,42 zł zgodna jest z obowiązującymi przepisami.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni S. G., ur. (...), pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 23 maja 2004 r. nieprzerwanie do dnia 31 lipca 2012 r.

W dniu 20 marca 2013 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Decyzją z dnia 14 maja 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał wnioskodawczyni prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres od 1 kwietnia 2013 r. do 26 listopada 2013 r.

Decyzją z dnia 2 stycznia 2014 r. znak: (...) na skutek wniosku z dnia 18 grudnia 2013 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. ponownie ustalił wnioskodawczyni prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 9 kwietnia 2013 r. do 30 listopada 2014 r. Organ rentowy wskazał, że wysokość renty od 9 kwietnia 2013 r. wynosi 705,06 zł – zmniejszenie świadczenia o nienależnie pobrane świadczenie rehabilitacyjne. Wskazano również, iż należność za okres od 9 kwietnia 2013 r. do 31 stycznia 2014 r. wynosi 6.862,54 zł, po odliczeniu zaliczki na podatek, składki na ubezpieczenie zdrowotne, Zakład przekaze wnioskodawczyni kwotę 380,80 zł, po potrąceniu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego w kwocie 5.207,11 zł.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła wnioskodawczyni S. G., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od daty pierwszego wniosku, tj. od sierpnia 2012 r. na stałe; odstąpienie od ustalenia świadczeń nienależnych, ewentualnie na podstawie art. 138 ust. 6 ustawy o emeryturach i rentach z FUS o odstąpienie od żądania zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, ewentualnie o zmniejszenie tych potrąceń.

Sąd Okręgowy w Przemyślu, na skutek odwołania wnioskodawczyni od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 2 stycznia 2014 r., prawomocnym wyrokiem z dnia 15 grudnia 2014 r., sygn. akt III U 341/14 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał S. G. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 26 lipca 2013 r. do 31 lipca 2015 r.; oddalił odwołanie w pozostałej części; stwierdził odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. za opóźnienie w ustaleniu prawa do powyższego świadczenia; zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawczyni kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Okręgowy przyjął, że wnioskodawczyni jest całkowicie niezdolna do pracy od 26 lipca 2013 r. do 31 lipca 2015 r. Występujące schorzenia uniemożliwiają jej wykonywanie pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Brak jest natomiast podstaw do przyjęcia, aby wnioskodawczyni była niezdolna do pracy od lipca 2012 r. Odnośnie dokonywania potrąceń z renty tytułem pobranego świadczenia rehabilitacyjnego, Sąd Okręgowy podkreślił, że w decyzji z dnia 14 maja 2013 r. przyznającej wnioskodawczyni prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 8 miesięcy od 1 kwietnia 2013 r. do 26 listopada 2013 r. wyraźnie wskazano, że w związku z dokonywaną wypłatą świadczenia rehabilitacyjnego i toczącym się postępowaniem wyjaśniającym w sprawie o przyznanie renty, w przypadku przyznania prawa do renty za ten sam okres, za który przysługiwało świadczenie rehabilitacyjne – wypłacone świadczenie będzie dochodzone jako nienależnie pobrane.

Kolejną decyzją z dnia 4 lutego 2014 r., znak:(...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., odmówił wnioskodawczyni prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 1 kwietnia 2013 r. do 26 listopada 2013 r.; zobowiązał wnioskodawczynię do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego z funduszu chorobowego w kwocie 11.630,58 zł za okres od 9 kwietnia 2013 r. do 26 listopada 2013 r.; odstąpił od żądania zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego z funduszu chorobowego za okres od 1 kwietnia 2013 r. do 8 kwietnia 2013 r. w kwocie 449,52 zł. Organ rentowy wskazał również, że zgodnie z decyzją ustalającą rentę z dnia 2 stycznia 2014 r. znak: (...) kwota nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego 5.207,11 zł została

wnioskodawczyni potrącona z wyrównania renty, natomiast pozostała do zwrotu kwota 6.423,47 zł będzie potrącana z bieżącego świadczenia rentowego.

Na skutek odwołania wnioskodawczyni od powyższej decyzji, Sąd Rejonowy w (...) prawomocnym wyrokiem z dnia 1 kwietnia 2015 r., sygn. akt IV U 135/14, oddalił odwołanie.

Decyzją z dnia 29 stycznia 2015 r., znak: RI/212874791/10 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., wykonując prawomocny wyrok Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 15 grudnia 2014 r., przeliczył wnioskodawczyni od 26 lipca 2013 r., tj. od daty określonej wyrokiem Sądu, rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, która przysługuje wnioskodawczyni do 31 lipca 2015 r.

Po wpływie w dniu 18 maja 2015 r. do Wydziału Zasiłków wyroku Sądu Rejonowego w Przemyślu z dnia 1 kwietnia 2015 r. prawomocna decyzja ZUS z dnia 4 lutego 2014 r. została przekazana do SER, celem potrącenia nadpłaty z bieżących wypłat świadczenia emerytalno-rentowych.

Decyzją z dnia 3 czerwca 2015 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., od dnia 1 lipca 2015 r., tj. od najbliższego terminu płatności świadczenia zmniejszył wysokość pobieranej renty. Wysokość renty od 1 lipca 2015 r. wynosi 990,87 zł.

Świadczenie zostało zmniejszone o kwotę 318,42 zł z tytułu nienależnie pobranego zasiłku z Wydziału Zasiłków (zapis ten został dokonany ręcznie).

Od 1 lipca 2015 r., po odliczeniu zaliczki na podatek odprowadzany do urzędu skarbowego oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne, wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 528,27 zł.

Pismem z dnia 8 czerwca 2015 r. ZUS Wydział Świadczeń Emerytalno-Rentowych poinformował Wydział Zasiłków (do wiadomości również wnioskodawczyni), że od miesiąca lipca 2015 r. będzie przekazywana w ratach miesięcznych po 318,42 zł nadpłata świadczenia rehabilitacyjnego ze świadczenia S. G..

Dowód:

1) dokumentacja zawarta w aktach organu rentowego, w tym:

- decyzje za lata 2004-2012 i z dnia 14.05.2013 r., z dnia 2.01.2014 r., z dnia 4.02.2014 r., z dnia 29.01.2015 r.
- zaskarżona decyzja ZUS z dnia 3.06.2015 r.,
- pismo ZUS z dnia 8.06.2015 r.,

2) akta tut. Sądu o sygn. III U 341/14, w szczególności prawomocny wyrok z dnia 15.12.2014 r.,

3) akta Sądu Rejonowego w Przemyślu o sygn. IV U 135/14, a w szczególności prawomocny wyrok z dnia 15.12.2014 r.,

4) pismo ZUS z dnia 14.10.2015 r. – k. 23

Decyzją z dnia 4 września 2015 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. ustalił wnioskodawczyni S. G. prawo do renty na dalszy okres począwszy od 1 sierpnia 2015 r., tj. od miesiąca, w którym wstrzymano wypłatę świadczenia. Lekarz ZUS orzekł bowiem, że wnioskodawczyni jest całkowicie niezdolna do pracy do 30 września 2018 r., a zatem renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy przysługuje do 30 września 2018 r. Wysokość renty od 1 sierpnia 2015 r. wynosi 990,87 zł. Ponadto w punkcie V decyzji Zakład dodał, że należność za okres od 1 sierpnia 2015 r. do 30 września 2015 r. - 1.981,74 zł, po odliczeniu zaliczki na podatek - 157 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne łącznie - 178,36 zł, w tym odliczanej z podatku - 153,58 zł, odliczanej ze świadczenia - 24,78 zł, Zakład przekaże na rachunek w banku w kwocie 528,27 zł.

Pismem z dnia 22 września 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. poinformował wnioskodawczynię, że z jej świadczenia rentowego nadal będą dokonywane potrącenia nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego w kwocie 318,42 zł miesięcznie. Jednocześnie poinformowano, że w miesiącu wrześniu 2015 r. z wyrównania renty została potrącona kwota 1.118,11 zł tytułem nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego. Od miesiąca września 2015 r. do wypłaty będzie przekazywana kwota świadczenia w wysokości 528,27 zł.

Wnioskodawczyni w dniu 1 października 2015 r. złożyła odwołanie od powyższej decyzji, zaskarżając ją w części, tj. w zakresie punktu V, w którym organ dokonał potrąceń z przyznanego stronie świadczenia rentowego i wnosząc o stwierdzenie jej nieważności w zaskarżonym zakresie oraz stwierdzenie, że rozstrzygnięcie to w sposób rażąco narusza przepisy, gdyż zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.

Ponadto wnioskiem z dnia 1 października 2015 r. wnioskodawczyni wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o odstąpienie od żądania zwrotu nienależnie pobranych przez ubezpieczoną S. G. świadczeń, ewentualnie ich umorzenie z uwagi na trudną sytuację życiową strony.

Dowód:

- decyzja (...) Oddział w R. z dnia 4.09.2015 r. – k. 29,
- pismo ZUS z dnia 22.09.2015 r. – k. 26,
- odwołanie wnioskodawczyni od decyzji ZUS z dnia 4.09.2015 r. – k. 28,
- wniosek o odstąpienie od żądania zwrotu nienależnie pobranych świadczeń – k. 30.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a ponadto ich wiarygodność nie została obalona przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni S. G. nie zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać należy, iż należności, które mogą być potrącane, kolejność dokonywania potrąceń oraz kwoty wolne od egzekucji określono w przepisach art. 139-142 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.).

W przepisie art. 139 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przewidziano możliwość dokonywania potrąceń ze świadczeń emerytalno-rentowych, przy czym należności te zostały sklasyfikowane w szczegółowych kategoriach wymienionych w ust. 1 pkt 1-10.

Zgodnie z art. 139 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS ze świadczeń pieniężnych określonych w ustawie - po odliczeniu składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz zaliczki i innych należności z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych - podlegają potrąceniu, z uwzględnieniem art. 141, następujące należności:

- 1) świadczenia wypłacane w kwocie zaliczkowej, a następnie kwoty świadczenia lub świadczeń podlegające rozliczeniu w trybie określonym w art. 98 ust. 3 (w myśl art. 98 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kwoty świadczeń wypłaconych za okres, za który przysługuje prawo do wypłaty świadczenia wyższego lub wybranego przez zainteresowanego albo więcej niż jednego świadczenia, podlegają rozliczeniu przez zaliczenie na poczet tego świadczenia lub świadczeń. Przepis art. 139 ust. 1 pkt 1 stosuje się odpowiednio,

2) kwoty nienależnie pobranych emerytur, rent i innych świadczeń z tytułu:

a) zaopatrzenia emerytalnego oraz ubezpieczenia społecznego za okres przed dniem wejścia w życie ustawy,

b) ubezpieczeń społecznych, o których mowa w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych, wraz z odsetkami za zwłokę w ich spłacie,

c) zaopatrzenia określonego w odrębnych przepisach.

Stosownie do art. 140 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS potrącenia, o których mowa w art. 139, mogą być dokonywane,

z zastrzeżeniem art. 141, w następujących granicach:

1) świadczeń alimentacyjnych, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 3 - do wysokości 60% świadczenia;

2) należności egzekwowanych związanych z:

a) odpłatnością za pobyt w domach pomocy społecznej,

b) odpłatnością za pobyt w zakładach opiekuńczo-leczniczych,

c) odpłatnością za pobyt w zakładach pielęgnacyjno-opiekuńczych,

do wysokości 50% świadczenia;

3) innych egzekwowanych należności - do wysokości 25% świadczenia.

Zgodnie zaś z art. 140 ust. 4 pkt 1 potrącenia, z zastrzeżeniem art. 141, nie mogą przekraczać: 50% miesięcznego świadczenia - jeżeli potrąceniu podlegają należności, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w pkt 6-9.

W myśl art. 143 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w razie przyznania lub podwyższenia świadczeń za okres wsteczny organ rentowy ma prawo potrącić na zaspokojenie należności, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 1 i 2, 4 i 6-10, kwotę wyrównania należną do miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym wydano decyzję ustalającą prawo do świadczeń lub decyzję ustalającą prawo do świadczeń w podwyższonej wysokości.

Wnioskodawczyni zaskarżyła decyzję ZUS z dnia 3 czerwca 2015 r.,

w której określono wysokość renty wnioskodawczyni i jednocześnie dopisano ręcznie, że świadczenie to zmniejsza się o kwotę 318,42 zł z tytułu nienależnie pobranego zasiłku z Wydziału Zasiłków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wyjaśnił, że pomiędzy stronami toczy się spór powstały na tle tego, że ZUS przyznał wnioskodawczyni prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres od 1 kwietnia 2013 r. do 26 listopada 2013 r. (na podstawie decyzji z dnia 14 maja 2013 r.), przy czym na podstawie decyzji z dnia 2 stycznia 2014 r. organ rentowy ustalił wnioskodawczyni prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 9 kwietnia 2013 r. do 30 listopada 2014 r.

W związku z zaskarżeniem przez wnioskodawczynię decyzji ZUS z dnia 2 stycznia 2014 r. Sąd Okręgowy w Przemyślu wyrokiem z dnia 15 grudnia 2014 r. zmienił decyzję ZUS z dnia 2 stycznia 2014 r. i przyznał wnioskodawczyni prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 26 lipca 2013 r. do 31 lipca 2015 r., natomiast w okresie od 9 kwietnia 2013 r. do 25 lipca 2013 r. wnioskodawczyni przysługiwało prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Kolejną decyzją z dnia 4 lutego 2014 r. ZUS ustalił, że wnioskodawczyni powinna zwrócić pobrane inne świadczenie, a to świadczenie rehabilitacyjne. W decyzji, w której ZUS zobowiązywał wnioskodawczynię do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego wskazana była wysokość tego świadczenia

i okres, za który świadczenie zostało nienależnie pobrane. Wnioskodawczyni również z tą decyzją się nie zgodziła, a jej odwołanie zostało oddalone na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Przemyślu z dnia 1 kwietnia 2015 r.

Po uprawomocnieniu się tego wyroku, decyzja zawierająca nakaz zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego została skierowana do Wydziału Zasiłków i tam ustalono, w jakiej wysokości i w jakim okresie będzie to świadczenie wnioskodawczyni potrącane z przysługującej jej renty z tytułu niezdolności do pracy. Zaskarżona decyzja wprawdzie zawiera ręcznie napisane sformułowanie – „świadczenie zmniejsza się o kwotę 318,42 zł z tytułu nienależnie pobranego zasiłku z Wydziału Zasiłków” i nie zawiera zapisu przez jaki okres to świadczenie będzie wnioskodawczyni potrącane. Należy zwrócić jednak uwagę na fakt, że wnioskodawczyni miała przyznane prawo do renty do dnia 31 lipca 2015 r., a zatem w dniu wydania zaskarżonej decyzji można było wziąć pod uwagę jeden miesiąc – lipiec 2015 r. Trudno zatem było określać, do kiedy będą dokonywane potrącenia, skoro świadczenie miało być wypłacone jeszcze jedynie przez miesiąc. Przy każdym kolejnym okresie musiała zostać wydana nowa decyzja z uwagi na to, iż skończył się czas pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy przyznanej na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 15 grudnia 2014 r. Dalsza możliwość przyznania prawa do renty zależy od wniosku strony, zatem ZUS nie mógł ustalić w zaskarżonej decyzji przez jaki jeszcze okres będzie potrącane nienależnie pobrane świadczenie. Organ rentowy mógł to zrobić dopiero w kolejnej decyzji i taka decyzja została wydana po przyznaniu wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. W trakcie toczącego się w sprawie sądowego postępowania dowodowego została przedłożona decyzja ZUS z dnia 4 września 2015 r., na podstawie której wnioskodawczyni została przyznana renta na dalszy okres począwszy od dnia 1 sierpnia 2015 r. do dnia 30 września 2018 r., a ponadto szczegółowo obliczono należności, które będą ściągane z przysługującego wnioskodawczyni świadczenia rentowego.

W ocenie Sądu wszystkie sporne okoliczności zostały wyjaśnione przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie. Z odpowiedzi tej wnioskodawczyni w razie wcześniejszych wątpliwości dowiedziała się, jaką kwotę ma zwracać tytułem nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego. W sprawie nie toczyły się inne spory, jak tylko o zwrot nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego, które wnioskodawczyni powinna była zwrócić w związku z tym, że przyznano jej za ten sam okres rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd przyjął w rezultacie, że pomimo, iż zaskarżona decyzja nie została sformułowana precyzyjnie, to jednak należy ją utrzymać w mocy, a odwołanie oddalić z przyczyn wyżej wskazanych.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych wyżej przepisów prawa oraz w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji wyroku.